

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

10 oktober 2003

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heer Chris Vandenbroeke, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever
en de heren Stefaan Platteau, Patrick Hostekint en Jan Verfaillie –**

**tot wijziging van de wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt
aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra
voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand, regelt onder welke voorwaarden burgemeesters, schepenen en de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) of van de voormalige commissies van openbare onderstand (COO's) de eretitel van hun ambt kunnen krijgen.

Die eretitel moet beschouwd worden als “*een onderscheiding tot beloning van een langdurige en eervolle loopbaan*” ⁽¹⁾ in dienst van de gemeente in kwestie. Hij wordt dan ook niet automatisch toegekend, maar is “*de bekroning van een lange onberispelijke loopbaan en kan slechts verkregen worden als de belanghebbende dat mandaat niet meer uitoefent*” ⁽²⁾.

Artikel 1, eerste lid, van de wet van 10 maart 1980 bepaalt dat een aftredende burgemeester, die zijn ambt gedurende ten minste tien jaar in eenzelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, de Koning kan verzoeken hem de eretitel van zijn ambt te verlenen.

Dat verzoek kan, met instemming van de betrokkene, ook door de gemeenteraad worden ingediend.

Op een vergelijkbare manier bepaalt artikel 4, eerste lid, dat een aftredende schepen van een al dan niet samengevoegde gemeente, onder dezelfde voorwaarden als een aftredende burgemeester, door de gemeenteraad gemachtigd kan worden tot het voeren van de eretitel van zijn ambt.

Artikel 4, laatste lid, bepaalt daarbij wel dat bij de toetsing van de voorwaarden inzake anciënniteit, buiten de anciënniteit die de betrokken mandataris heeft verkregen als schepen, hij ook de daaraan voorafgaande jaren kan doen gelden gedurende welke hij een mandaat van burgemeester, van voorzitter van de raad van de commissie van openbare onderstand of van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zou hebben uitgeoefend.

Artikel 5, eerste lid, bepaalt dat de raad voor maatschappelijk welzijn van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn onder dezelfde voorwaarden als geldend voor het verlenen van eretitels aan burgemeesters of schepenen, aan zijn aftredende voorzitter de machtiging kan geven tot het voeren van de eretitel van zijn ambt, alsook aan de gewezen voorzitter of voorzitters van de commissie of commissies van openbare onderstand, die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in kwestie werden vervangen.

Artikel 5, tweede lid, vermeldt verder dat er, bij de toetsing van de voorwaarden inzake anciënniteit van de aftredende voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen voorzitter(s) van de commissie(s) van openbare onderstand, buiten de anciënniteit die de betrokken mandataris heeft verkregen als voorzitter, ook rekening gehouden mag worden met de daaraan voorafgaande jaren gedurende dewelke hij een mandaat van burgemeester of schepen zou hebben uitgeoefend in dezelfde gemeente.

Ten slotte bepaalt artikel 6 dat de eretitel van het ambt van burgemeester, van schepen of van voorzitter van de raad van de commissie van openbare onderstand of van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, niet mag worden gevoerd :

- 1° gedurende de tijd dat één van deze mandaten werkelijk wordt uitgeoefend ;
- 2° door een lid van een gemeenteraad of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ;
- 3° door een door een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bezoldigde persoon.

Twee wetten van 10 februari 2000 wijzigden respectievelijk artikel 1 en artikel 4 van de wet van 10 maart 1980.

De eerste wet³ maakte het mogelijk dat ook een aftredende burgemeester, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in eenzelfde gemeente heeft uit-

¹ Parl. St. Senaat 1977-78, nr. 379/1, blz. 1.

² Parl. St. Senaat B.Z. 1979, nr. 212/2, blz. 2.

³ Wet van 10 februari 2000 tot wijziging van de wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand, Belgisch Staatsblad, 29 maart 2000, 9834.

geoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, de Koning kan verzoeken hem de eretitel van zijn ambt te verlenen, op uitdrukkelijke voorwaarde dat hij voor zijn ambt als burgemeester gedurende ten minste zes jaar een schepenambt of ten minste twaalf jaar een mandaat van gemeenteraadslid bekleed heeft in dezelfde gemeente (ingevoegd nieuw tweede lid van artikel 1).

Naar analogie van de eerste wet, maakte de tweede wet⁴ het mogelijk dat de gemeenteraad een aftredende schepen, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in dezelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, machtigt om de eretitel van zijn ambt te voeren, op voorwaarde dat hij vooraf gedurende ten minste twaalf jaar in dezelfde gemeente een mandaat van gemeenteraadslid heeft bekleed (ingevoegd nieuw tweede lid van artikel 4).

De principiële motivering van beide wetten⁵ was dezelfde : *“het is wenselijk dat een politiek mandataris, die zich jarenlang gewetensvol heeft ingezet voor een gemeente, zijn verdiensten na het einde van zijn mandaat erkend ziet door hem een eretitel te verlenen.”*

Het voorstel om, analoog met de versoepeling van de voorwaarden inzake anciënniteit voor burgemeesters of schepenen, ook voor de aftredende voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn dezelfde wijziging door te voeren en het dus ook mogelijk te maken dat een aftredende voorzitter, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in dezelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, door de raad voor maatschappelijk welzijn gemachtigd kan worden de eretitel van zijn ambt te voeren, op voorwaarde dat hij voorafgaandelijk gedurende ten minste twaalf jaar in dezelfde gemeente een mandaat van raadslid in de raad voor maatschappelijk welzijn

heeft bekleed⁶, werd niet aangenomen omdat terecht werd vastgesteld dat het toen al niet meer behoorde tot de bevoegdheid van de federale wetgever om dit te regelen, maar wel een gemeenschapsbevoegdheid was geworden⁷.

Toch hebben die beide wetten van 10 februari 2000 een belangrijke discriminatie ingevoerd : hoewel het de uitdrukkelijke bedoeling was een verdienstelijke lokale politieke loopbaan te honoreren met als belangrijkste periode, de periode waarin de betrokken politieke mandataris het ambt van burgemeester of schepen uitoefende, kan een eretitel niet toegekend worden aan die lokale politieke mandatarissen die na hun ambt als burgemeester of schepen nog een schepenambt of een mandaat van gemeenteraadslid hebben uitgeoefend, ook al is de termijn gedurende dewelke zij het ambt van burgemeester en/of schepen hebben vervuld en/of het mandaat van gemeenteraadslid hebben bekleed, in totale tijdsduur volledig identiek met de tijdsduur dat diegenen, die reeds schepen en/of gemeenteraadslid waren voordat zij het ambt van burgemeester of schepen uitoefenden, respectievelijk burgemeester, schepen en/of gemeenteraadslid waren – alleen de volgorde verschilt – en zijn hun politieke verdiensten ten aanzien van de lokale gemeenschap in kwestie minstens evenwaardig.

Daarom wil dit voorstel ook de termijn van de ambten of mandaten, die door de desbetreffende

⁴ Wet van 10 februari 2000 tot wijziging van artikel 4 van de wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand, (ook) Belgisch Staatsblad, 29 maart 2000, 9835.

⁵ *Parl. St. Kamer* 1995-96, nr. 363/1, blz. 2; zie ook : *Parl. St. Kamer* 1995-96, nr. 405/1, blz. 2 : “Het is inderdaad te verantwoorden dat een politiek mandataris die zich 18 jaar heeft ingezet voor een gemeente, na het einde van zijn schepenmandaat beloond wordt met een eretitel.”

⁶ Artikel 3 van het wetsvoorstel van de heer Schoeters, *Parl. St. Kamer* 1995-96, nr. 405/1, blz. 3, dat uiteindelijk de wet werd van 10 februari 2000 tot wijziging van artikel 4 van de wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand (zie voetnoot 4).

⁷ Verklaring van de vertegenwoordigster van de toenmalige vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, *Parl. St. Kamer* 1995-96, nr. 363/4, blz. 3 : “hoofdstuk II van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarin de samenstelling en de vorming van de raad voor maatschappelijk welzijn geregeld worden, is ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen inderdaad tot de bevoegdheden van de gemeenschappen gaan behoren.” en blz. 7 : “De vertegenwoordigster van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken herhaalt dat de samenstelling en de vorming van de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen onder de bevoegdheden van de gemeenschappen ressorteren.”

lokale politici na de uitoefening van hun ambt van burgemeester of van schepen werden uitgeoefend, ook erkennen en in rekening brengen bij de toetsing van de voorwaarden inzake anciënniteit waaronder de eretitel van burgemeester of schepen verleend kan worden.

Sinds 1 januari 2002 behoort de aangelegenheid van het verlenen van de eretitel van burgemeester of schepen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, op grond van artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, dat de gewesten principieel bevoegd maakt voor de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen.

Tegelijk wordt door het voorstel een analoge bepaling ingevoerd ten aanzien van de aftredende voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn.

Dat de Vlaamse Gemeenschap hiervoor bevoegd is, vloeit voort uit artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat de gemeenschappen principieel bevoegd maakt voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Benadrukt wordt dat de vereiste anciënniteit om in aanmerking te komen voor een eretitel, onverkort behouden blijft :

- wat de titel ‘ereburgemeester’ betreft : ofwel ten minste tien jaar het ambt van burgemeester uitgeoefend hebben, ofwel ten minste zes jaar het ambt van burgemeester uitgeoefend hebben en, aansluitend aan die ambtstermijn (ervoor en/of erna), ten minste ofwel zes jaar een schepenambt, ofwel twaalf jaar een mandaat van gemeenteraadslid bekleed hebben ;
- wat de titel ‘ereschepen’ betreft : ofwel ten minste tien jaar het ambt van schepen uitgeoefend hebben, ofwel ten minste zes jaar het ambt van schepen uitgeoefend hebben en, aansluitend aan die ambtstermijn (ervoor en/of erna), ten minste twaalf jaar een mandaat van gemeenteraadslid bekleed hebben.

Het wordt enkel mogelijk gemaakt om ook rekening te houden met de verdere politieke loopbaan binnen de gemeente na en aansluitend aan de ambtstermijn van het ambt waarvoor de eretitel wordt toegekend.

Wat de titel ‘erevoorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn’ betreft, wordt de vereiste anciënniteit dus : ofwel ten minste tien jaar het ambt van voorzitter uitgeoefend hebben, ofwel ten minste zes jaar dit ambt uitgeoefend hebben en, aansluitend aan die ambtstermijn (voordien en/of nadien), ten minste twaalf jaar een mandaat van OCMW-raadslid bekleed hebben.

Verder wordt er ook niet geraakt aan de discretionaire bevoegdheid van (1) de Vlaamse regering, als rechtsopvolger van de federale uitvoerende macht, meer specifiek van de Koning, wat de verlening van de eretitel aan aftredende burgemeesters betreft ; van (2) de gemeenteraad, wat de machtiging van een aftredende schepen betreft om de eretitel van zijn ambt te voeren en van (3) de raad voor maatschappelijk welzijn, wat de verlening van de eretitel aan aftredende voorzitters van die raad betreft. Immers, de ambtseretitel wordt niet automatisch verleend. De Vlaamse regering, de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn beschikken terzake over een ruime beoordelingsbevoegdheid⁸. De gestelde voorwaarden zijn enkel minimale voorwaarden. In de memorie van toelichting van 24 mei 1978 bij het oorspronkelijk ontwerp van wet werd terzake als verdere toelichting vermeld : “*Het zou onbegonnen werk zijn te pogen een volledige opsomming te geven van de voorwaarden waarvan de verlening van de eretitel aan de burgemeesters afhankelijk is gesteld. Het is een kwestie van beoordeling die niet a priori en algemeen kan worden geregeld ; elk geval moet op grond van de bijzondere omstandigheden worden onderzocht. Daarom werd het verkieslijker geacht minimale voorwaarden vast te stellen die voor het overige de Koning in zijn beoordelingsbevoegdheid vrij laten.*”⁹.

Aan de normen, die gesteld worden om in aanmerking te komen voor een eretitel, wordt dus niet geraakt. Er wordt enkel beoogd om iedereen die zich in objectief vergelijkbare omstandigheden bevindt, op gelijke wijze te behandelen.

Ten slotte wordt, om principiële en juridische redenen, van de gelegenheid ook gebruik gemaakt om de regeling van de eretitel voor een OCMW-raadslid, die in artikel 5bis werd ingevoegd door de wet van 4 juli 2001, opnieuw in te voeren. De motivering voor deze manier van werken is dat de federale wetgever in 2001 niet meer bevoegd was om nog een regeling uit te werken voor het verlenen van een eretitel aan een OCMW-raadslid. De bestaande regeling is dan ook behept met een bevoegdheidsgebrek en daarom juridisch kaduuk. Dit was

⁸ Parl. St. Senaat 1977-78, nr. 379/1, blz. 2.

⁹ Parl. St. Senaat 1977-78, nr. 379/1, blz. 2.

ook het standpunt van de toenmalige federale minister van Binnenlandse Zaken, die bij de bespreking van het wetsvoorstel uitdrukkelijk verwees naar het voormelde artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen¹⁰. Toch achtte de federale wetgever zich bevoegd. Men beweerde namelijk dat “*het toekennen van eretitels onder de bevoegdheden van de federale overheid ressorteert*”¹¹, ongeacht het ambt of mandaat waarvoor de eretitel wordt verleend.

Het is duidelijk dat dit standpunt niet gevolgd kan worden. Het is bovendien tegenstrijdig met eerdere standpunten van de federale wetgever. Er kan namelijk verwezen worden naar het hiervoor reeds vermelde feit dat de federale wetgever in 1999 wegens onbevoegdheid afzag van een voorgestelde wijziging van de regeling van de wet van 10 maart 1980 met betrekking tot het verlenen van een eretitel aan de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn¹². Wij achten het dan ook noodzakelijk om principieel te reageren tegen de federale argumentatie en de bevoegdheidsverdeling terzake duidelijk te stellen. Bovendien wordt hiermee de op dit ogenblik toegepaste regeling, die wegens bevoegdheidsoverschrijding juridisch aanvechtbaar is, decretaal onderbouwd.

De omzendbrief VR 2000/4 van 8 september 2000 van de Vlaamse regering (nr. 172) stelt voor om de wijzigingen aan een federale wet te groeperen in een nieuw onderdeel en als een afzonderlijke regeling voor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest onder een eigen opschrift achteraan toe te voegen aan de desbetreffende federale wet.

Op advies van de diensten van het Vlaams Parlement, zijn de indieners evenwel van oordeel dat die methode wetgevingstechnisch onnodig is en dat een rechtstreekse wijziging van de betrokken wet de voorkeur verdient. Een Vlaams decreet is immers grondwettelijk enkel toepasselijk binnen de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, zodat, wanneer een decreet een wet wijzigt, er juri-

disch geen enkele noodzaak is om de nieuwe, Vlaamse bepalingen te groeperen in een afzonderlijk Vlaams onderdeel van die wet, afgescheiden van de rest ervan. Verder kan het later opnieuw wijzigen van de wijzigingen tot een moeilijk te hanteren geheel van bepalingen leiden. Daarom worden de voorgestelde wijzigingen geïntegreerd in de geldende tekst.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Wat de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, wordt er, zoals vermeld in de algemene toelichting, specifiek verwezen naar respectievelijk artikel 5, § 1, II, 2°, (principiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn) en artikel 6, § 1, VIII, 1°, (principiële bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke instellingen) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikelen 2 tot 6

Met deze artikelen wordt de wet van 10 maart 1980 gewijzigd wat de toepassing ervan betreft in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vindt men de wijzigingen inzake de toekenning van een eretitel aan een gewezen voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of aan een gewezen lid van die raad in de artikelen 4 tot 6 van dit voorstel van decreet. Wat het Vlaamse Gewest betreft, vindt men de wijzigingen inzake de toekenning van een eretitel aan een gewezen burgemeester of aan een gewezen schepen in de artikelen 2 en 3 van dit voorstel van decreet.

Zoals in de algemene toelichting al vermeld werd, maken de wijzigingen, die de artikelen 2 en 3 aanbrengen aan respectievelijk artikel 1, tweede lid, artikel 4, tweede lid, en artikel 4, laatste lid, van de wet van 10 maart 1980, het mogelijk om bij de toetsing van de wettelijk bepaalde termijnvereiste ook rekening te houden met de verdere politieke loop-

¹⁰ *Parl. St. Kamer* 2000-2001, nr. 1082/005, blz. 7.

¹¹ Verklaring van de heer Tant, voorzitter van de Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, *Parl. St. Kamer* 2000-2001, nr. 1082/005, blz. 8.

¹² Zie het verslag namens de Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt van 26 maart 1999, over het wetsvoorstel van de heer Schoeters (dat later de tweede wet van 10 februari 2000 is geworden) en meer specifiek over artikel 3 van dit voorstel, dat artikel 5 van de wet van 10 maart 1980 wou wijzigen, *Parl. St. Kamer* 1998-99, nr. 363/4, blz. 3 en 7.

baan van de gewezen burgemeester of schepen na zijn ambt van burgemeester of schepen. Er wordt verder niets gewijzigd, noch aan het vereiste aantal jaren dat het vermelde ambt of mandaat vervuld moet worden, noch aan de andere vereisten die gesteld worden om in aanmerking te kunnen komen voor een eretitel.

Om in aanmerking te komen voor de eretitel van burgemeester moet de betrokkene dus ofwel minimaal 10 jaar burgemeester geweest zijn, al dan niet opeenvolgend¹³, ofwel minimaal 6 jaar burgemeester en aansluitend eraan, ervoor en/of erna, minimaal 6 jaar schepen of minimaal 12 jaar gemeenteraadslid¹⁴.

Om in aanmerking te komen voor de eretitel van schepen moet de betrokkene ofwel minimaal 10 jaar schepen geweest zijn, al dan niet opeenvolgend¹⁵, ofwel minimaal 6 jaar schepen en aansluitend eraan, ervoor en/of erna, minimaal 12 jaar gemeenteraadslid¹⁶.

Om te berekenen of een bepaalde schepen voldoende anciënniteit heeft als schepen, mogen ook alle jaren in aanmerking genomen worden dat diezelfde mandataris, voor of na zijn mandaat als schepen en aansluitend eraan, een mandaat van burgemeester of van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn heeft uitgeoefend.

Artikel 4 van het voorstel van decreet wijzigt, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, artikel 5 van de wet van 10 maart 1980. Hiermee wordt de regeling met betrekking tot de machtiging tot het voeren van de eretitel van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aangepast of aangevuld zodat ook voor deze mandatarissen analoge voorwaarden gelden, onder meer inzake de vereiste anciënniteit, als voor ereburgemeesters en ereschepenen.

Concreet moet men, om in aanmerking te komen voor de eretitel van voorzitter van de raad voor

maatschappelijk welzijn van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, ofwel minimaal 10 jaar voorzitter van die raad geweest zijn, al dan niet opeenvolgend¹⁷, ofwel minimaal 6 jaar voorzitter en aansluitend eraan, ervoor en/of erna, minimaal 12 jaar lid van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Zoals voor schepenen, mag men, bij de berekening of een bepaalde voorzitter voldoende anciënniteit heeft als voorzitter, ook rekening houden met de jaren dat die mandataris, voor of na zijn mandaat als voorzitter en aansluitend eraan, een mandaat van burgemeester of van schepen heeft uitgeoefend.

Zoals in de algemene toelichting vermeld werd, lost artikel 5 van het voorstel van decreet een (principeel) bevoegdheidsprobleem op. Meer specifiek wordt nu op grond van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap een regeling ingevoerd met betrekking tot het voeren van de eretitel 'erelid van de raad voor maatschappelijk welzijn', vermits de regeling die nu dienaangaande in artikel 5bis van de wet van 10 maart 1980 voorzien is en die ingevoerd is bij federale wet van 4 juli 2001, met een bevoegdheidsgebrek behept is. Inhoudelijk wordt er niets gewijzigd aan de regeling zelf (minimaal 18 jaar aaneensluitend¹⁸ mandaat), enkel de terminologie wordt in overeenstemming gebracht met de terminologie van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn. Wel wordt voor de leesbaarheid het volledige eerste lid van artikel 5bis vervangen, wat kan wegens de inmiddels gewijzigde bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Vermits de invoering van de regeling inzake het voeren van de eretitel 'erelid van de raad voor maatschappelijk welzijn' in 2001 ongrondwettelijk was wegens bevoegdheidsoverschrijding, moet ook de toen ingevoerde wijziging van artikel 6 van de wet van 10 maart 1980 (waarbij bepaald werd wanneer de eretitel 'erelid van de raad voor maatschappelijk welzijn' niet gevoerd mag worden) nu decretaal onderbouwd worden. Dit gebeurt met artikel 6 van het voorstel van decreet. Tegelijk wordt om wetgevingstechnische redenen de terminologie aangepast aan de terminologie van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.

¹³ *Parl. St.* Senaat 1977-78, nr. 379/1, blz. 3.

¹⁴ Aan de speciale regeling voor ambten of mandaten voordien uitgeoefend bij samengevoegde gemeenten, wordt niets gewijzigd.

¹⁵ Zie artikel 4, lid 1, met verwijzing naar de voorwaarden bepaald in artikel 1.

¹⁶ Ook hier werd niets gewijzigd aan de speciale regeling voor ambten of mandaten voordien uitgeoefend bij samengevoegde gemeenten.

¹⁷ Zie artikel 5 met verwijzing naar artikel 4 (lid 1).

¹⁸ *Parl. St.* Kamer 2000-2001, nr. 1082/005, blz. 7.

Inwerkingtreding

De gebruikelijke termijn van inwerkingtreding geldt (tiende dag na bekendmaking, artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Chris VANDENBROEKE

Gisèle GARDEYN-DEBEVER

Stefaan PLATTEAU

Patrick HOSTEKINT

Jan VERFAILLIE

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 1 van de wet van 10 maart 1980 betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand, wordt het tweede lid, gewijzigd bij wet van 10 februari 2000, vervangen door wat volgt :

“Evenzo kan een aftredende burgemeester, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in eenzelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, de Vlaamse regering verzoeken hem de eretitel van zijn ambt te verlenen, op voorwaarde dat hij in dezelfde gemeente aansluitend aan zijn ambt, ofwel ervoor en/of erna ten minste zes jaar een schepenambt bekleed heeft, ofwel ervoor en/of erna ten minste twaalf jaar een mandaat als gemeenteraadslid bekleed heeft.”.

Artikel 3

In artikel 4 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid, gewijzigd bij wet van 10 februari 2000, wordt vervangen door wat volgt :

“Evenzo kan een aftredende schepen, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in eenzelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, door de gemeenteraad gemachtigd worden de eretitel van zijn ambt te voeren, op voorwaarde dat hij in dezelfde gemeente aansluitend aan zijn ambt, ofwel ervoor en/of erna ten minste twaalf jaar een mandaat als gemeenteraadslid bekleed heeft.” ;

2° het laatste lid wordt vervangen door wat volgt :

“Buiten de anciënniteit die de betrokken mandatarissen hebben verkregen als schepen, kun-

nen zij ook de daaraan aansluitende jaren doen gelden gedurende welke zij, voor of na hun ambt als schepen, in dezelfde gemeente een mandaat van burgemeester zouden hebben uitgeoefend of van voorzitter van de commissie van openbare onderstand of van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”.

Artikel 4

In artikel 5 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° na het eerste lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Evenzo kan een aftredende voorzitter, die zijn ambt gedurende ten minste zes jaar in dezelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, door de raad voor maatschappelijk welzijn gemachtigd worden de eretitel van zijn ambt te voeren, op voorwaarde dat hij in dezelfde gemeente aansluitend aan zijn ambt, ofwel ervoor en/of erna ten minste twaalf jaar een mandaat als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn bekleed heeft.” ;

2° het laatste lid wordt vervangen door wat volgt :

“Buiten de anciënniteit die de betrokken mandatarissen hebben verkregen als voorzitter, kunnen zij ook de daaraan aansluitende jaren doen gelden gedurende welke zij, voor of na hun ambt als voorzitter, in dezelfde gemeente of gedeelten van gemeenten, bedoeld in de artikelen 3 en 4 van deze wet, een mandaat van burgemeester of van schepen zouden hebben uitgeoefend.”.

Artikel 5

In artikel 5bis van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 4 juli 2001, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Een aftredend gemeenteraadslid of een aftredend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, dat gedurende ten minste achttien jaar in dezelfde gemeenteraad of raad voor maatschappelijk welzijn zitting heeft gehad en wiens gedrag onberispelijk is geweest, kan door de gemeenteraad of de raad

voor maatschappelijk welzijn tot het voeren van de eretitel van zijn mandaat worden gemachtigd.”.

Artikel 6

In artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij wet van 4 juli 2001, worden de woorden “of OCMW-raads-lid” vervangen door de woorden “of lid van de raad voor maatschappelijk welzijn”.

Chris VANDENBROEKE

Gisèle GARDEYN-DEBEVER

Stefaan PLATTEAU

Patrick HOSTEKINT

Jan VERFAILLIE
